

Πώς «ξυρίζουν» κάθε μορφή ζωής

1

Η μηχανότρατα ρίχνει στη θάλασσα το δίκτυ που καταλήγει σε ένα μακρύ σάκο.

2

Ο σάκος σύρεται από συρματόσκοινα δεμένα σε δύο πλάκες, τους υδραετούς (πόρτες), που ακουμπούν στον πυθμένα κρατώντας το δίκτυ ανοιχτό.

Ο ΒΥΘΟΣ ΠΡΙΝ...

...ΚΑΙ ΜΕΤΑ

4

«Σαρώνουν» ό,τι υπάρχει, όπως ψάρια, όστρακα, και καταστρέφουν ζωτικά οικοσυστήματα, όπως κοράλλια και λιβάδια ποσειδωνίας. Ο βυθός μετά το καταστροφικό πέρασμα της μηχανότρατας μένει νεκρός.

3

Οι σιδερένιες πόρτες και το δίκτυ ξύνουν το βυθό.

SOS ΑΠΟ GREENPEACE, ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ ΨΑΡΑΔΩΝ

ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Οι μηχανότρατες «σκοτώνουν» το βυθό

ΕΛΛΑΔΑ

Τεράστιο αποτιμάται το περιβαλλοντικό κόστος για τη θαλάσσια ζωή από την εκτεταμένη χρήση των αλιευτικών σκαφών, όπως είναι οι μηχανότρατες. Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις εκτιμούν πως η βιομηχανική αλιεία αδειάζει τις ελληνικές θάλασσες και αφανίζει προστατευόμενα και ιδιαίτερα παραγωγικά συστήματα, χωρίς στην πράξη να εφαρμόζεται κανένας έλεγχος.

Μετά την άρνηση των κατόχων μεγάλων αλιευτικών εργαλείων να συμμορφωθούν στις νέες διατάξεις του Ευρωπαϊκού Κανονισμού Αλιείας στη Μεσόγειο, που προβλέπει την απαγόρευση χωρίς εξαίρεση της αλιείας με μηχανότρατα εντός της ζώνης του 1,5 ναυτικού μιλίου από τις ακτές, οι περιβαλλοντολόγοι έχουν ξεσηκωθεί. Μαζί τους και οι ερασιτέχνες ψαράδες, οι οποίοι υποστηρίζουν με τη σειρά τους πως οι μηχανότρατες αφανίζουν τα πάντα στο πέρασμά τους.

«Οι μηχανότρατες είναι το πιο καταστροφικό αλιευτικό εργαλείο. Ξύνει το βυθό και καταστρέφει ζωτικά οικοσυστήματα, τα οποία σε πολλές περιπτώσεις χρειάζονται χιλιάδες χρόνια για να ανακάμψουν»,

Αφανίζονται ζωτικά οικοσυστήματα, που χρειάζονται χιλιάδες χρόνια για να ανακάμψουν

[ΜΑΡΙΑ-ΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ]
mgeorganta@e-typos.com

λέει στον «ΤτΚ» η υπεύθυνη της εκστρατείας για το θαλάσσιο περιβάλλον του ελληνικού τμήματος της Greenpeace, κ. Αντζελα Λάζου. Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και τα μέλη του Ινστιτούτου Θαλάσσιας Προστασίας «Αρχιπέλαγος», τα οποία εναντιώνονται στη χρήση οποιουδήποτε αλιευτικού θέτει σε κίνδυνο τη θαλάσσια ζωή. «Ακόμα και το ανεπαρκές μέτρο του ενός μιλίου -ως ελάχιστη απόσταση που ορίζει η ελληνική νομοθεσία- πα-

ραβιάζεται σχεδόν καθημερινά. Το φαινόμενο αυτό σπάνια γίνεται αντιληπτό από τις αρμόδιες αρχές, με αποτέλεσμα τα συρόμενα αλιευτικά εργαλεία να σαρώνουν το βυθό, καταστρέφοντας τα ρηκά-παραγωγικά οικοσυστήματα», αναφέρει ο κ. Θοδωρής Τσιμπιδής, διοικητικό μέλος του «Αρχιπέλαγους».

Η απαγόρευση

Σύμφωνα με την εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπει την απαγόρευση της αλιείας με μηχανότρατα εντός του 1,5 ναυτικού μιλίου εμφανίζονται και οι ερασιτέχνες

ψαράδες, οι οποίοι, όπως υποστηρίζουν, έχουν κατηγορηθεί ουκ ολίγες φορές για καταστροφή του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Όπως λέει ο πρόεδρος του Συλλόγου Ψαράδων της Θεσσαλονίκης, κ. Μπάμπης Πιοτογιαννάκης, «εμείς κατηγορούμαστε κατ' εξακολούθηση ότι επηρεάζουμε τα οικοσυστήματα. Εν τω μεταξύ, εμείς ψαρεύουμε από τη στεριά. Οι κάτοχοι των μεγάλων αλιευτικών εργαλείων, όπως οι μηχανότρατες, είναι το πρόβλημα, καθώς εμποδίζουν την αναπαραγωγή, σπέρνοντας εδώ και εκεί τα αβγά και διαλύουν τα πάντα στο πέρα-

σμά τους. Καλά θα κάνουν να τους περιορίσουν μετά το 1,5 μίλι».

Οι περιβαλλοντικές οργανώσεις θεωρούν πως το πρόβλημα της εκτεταμένης χρήσης των μηχανότρατων επιδεινώνεται από την ανεπάρκεια των κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών. «Η ανεπαρκής λειτουργία του δορυφορικού συστήματος παρακολούθησης (VMS) που διαθέτει το Κέντρο Ελέγχου Αλιείας δίνει την ευκαιρία στα συγκεκριμένα αλιευτικά σκάφη να παρανομήν επίσημα, αφού τα τελευταία είναι υποχρεωμένα να δίνουν αναφορά στίγματος μόνο κάθε δύο ώρες και σε γνωστό προκαθορισμένο χρόνο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, τους δίνουν την ευκαιρία να προσεγγίσουν την παράκτια ζώνη και κάθε δύο ώρες να επιστρέψουν στα νόμιμα όρια του ενός μιλίου. Στο μεσοδιάστημα έχουν τη δυνατότητα να δρουν ανενόχλητα και ανεξέλεγκτα, προκαλώντας μη αναστρέψιμες καταστροφές στα θαλάσσια οικοσυστήματα», λέει ο κ. Τσιμπιδής.

Επιπλέον, ζωτικής σημασίας είναι και το πρόβλημα που προκύπτει από την υπεραλίευση, η οποία εντείνεται από το εντατικό ψάρεμα μέσω των μεγάλων αλιευτικών. Σύμφωνα με την κ. Λάζου, «η υπεραλίευση, δηλαδή η αλιεία που ξεπερνά τα βιώσιμα όρια, είναι από τα μεγαλύτερα προβλήματα των ελληνικών θαλασσών. Ένα μέρος του προβλήματος αυτού είναι και τα μεγάλα ποσοστά των παρεπιπτόντων αλιευμάτων. Από αυτά που ψαρεύουν δεν τους είναι όλα χρήσιμα, καθώς δεν είναι όλα εμπορικά. Αυτά που δεν τους βολεύουν τα ρίχνουν ξανά στη θάλασσα νεκρά».

Τι προβλέπει το νέο πλαίσιο για την αλιεία

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ Κανονισμός στη Μεσόγειο ψηφίστηκε τον Δεκέμβριο του 2006. Σύμφωνα με αυτόν, οι κάτοχοι μεγάλων αλιευτικών εργαλείων υποχρεώθηκαν να ψαρεύουν τουλάχιστον 1,5 ναυτικό μίλι μακριά από τις ακτές και σε βάθος από 50 μέτρα και πάνω. Υπήρχε μία συγκεκριμένη εξαίρεση που επέτρεπε σε συγκεκριμένες περιοχές, στις οποίες είχαν προηγηθεί περιβαλλοντικές έρευνες, το ψάρεμα και στο 1 μίλι. Αυτήν την παρέκκλιση χρησιμοποίησε η Ελλάδα, αυθαίρετα, όπως υποστηρίζουν οι περιβαλλοντικές οργανώσεις. Πριν από λίγες μέρες, στις 31/5, έληξε η προθεσμία αυτής της εξαίρεσης και πλέον ισχύει το 1,5 μίλι για όλες τις περιοχές, ανεξαιρέτως. Σε ανακοίνωση που εξέδω-

σε η Greenpeace την περασμένη Δευτέρα, αναφέρεται πως το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων παραβιάζει τη σημαντικότερη ευρωπαϊκή νομοθεσία για την προστασία των ελληνικών θαλασσών. Για τη βιντσότρατα, το νέο πλαίσιο αναφέρει ότι η ακτίνα ψαρέματος πρέπει να φτάσει τα 3 μίλια από την ακτή, έναντι 70 μέτρων που ίσχυε μέχρι σήμερα, και τα δίχτυα της πρέπει να ανοίγουν 40 χιλιοστά ώστε να μην αλιεύονται γόνιοι, κάτι που εμποδίζει την αναπαραγωγή. Αντίστοιχα, το νέο πλαίσιο προβλέπει ότι η αλιεία με γρι γρι πρέπει να πραγματοποιείται σε απόσταση άνω των 300 μέτρων από την ακτή και σε βάθος μεγαλύτερο των 50 μέτρων. ■